

Teater på topp

Noréns klassiker er blitt kvalitets-teater av ypperste rang. Stort bedre kan det ikke gjøres.

Av Elisabeth Leinslie

Kaos er granne med Gud

Av Lars Norén

Regi: Carl Jørgen Kjøning

Med: Sverre Bentzen, Britt Langlie, Lasse Kolsrud, Aksel Hennie, Ståle Bjørnhaug

Det Norske Teatret

Året er 1961. Jurij Gagarin har landet på månen. Sosialistisk Folkeparti er stiftet. Ingrid Bjerkås blir ordinert til første kvinnelige prest i Norge. Det mobiliseres til massive demonstrasjoner mot atomvåpen. Norsk fjernsyn sender valgdebatt for første gang. Programmet er fylt med avisnotiser. Publikum skal ikke misforstå. Året er 1961.

Midt oppe i disse politiske og sosiale brytningstider gjennomgår familien på scenen sin egen krise. Foreldrene har et umulig prosjekt på gang: å holde en skakk-kjørt og syk familie samlet. Norén tragiske familiedrama fortelles med humor og sjarm av et meget opplagt ensemble. Skuespillerne spruter av energi og spillelyst. Deres samspill, intense nærvær, rytmiske og desperate spill er av beste kvalitet. Det tar oss med i en berg-og-dalbane av følelser, fortregning og intriger.

Moderne klassiker

Lars Norén er noe så sjeldent som en levende klassiker. "Kaos er granne med Gud" er et av hans første verk for teatret, og regnes som et av de viktigste verkene innen den moderne dramatikken. Stykket (og annen Norén-dramatikk) spilles ofte på europeiske scener.

Forestillingen kan ikke pryde seg med kunstneriske overraskelser. Men den er så godt laget og så godt spilt, at eventuelle nye uttrykk ikke er et savn. Kjøning har tatt klassikeren på alvor. Tiden er som nevnt ikke rokket ved. Scenografien, kostymer, rekvisitter, språklige referanser – tilhører en svunnen tid. En stund skaper dette (for meg) avstand til innholdet. Jeg tar meg selv i å lengte etter erkjennelse og gode gamle katharsis. I andre akt får jeg dette. Jeg gråter og ler om hverandre. Og tenker at Noréns analytiske naturalisme tar opp problemstillinger som

fremdeles engasjerer samtidens publikum. Historien er spekket med strindbergsk raseri og inngående kjennskap til familielivets psykologi. Gå og se selv – stort bedre kan det ikke gjøres.

Anmeldelsen ble publisert i Dagsavisen 12. Mars 2006